

Uredništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3,
dvorišču, I. nadstropje.

Rokopisi se ne vračajo.

List izhaja vsak dan razun ne-
delj in praznikov ob 4. uri
popoldne.

Sklep uredništva ob 11. uri
dopoldne.

Nefrankirani dopisi se ne
sprejemajo.

Anonimni dopisi se ne uva-
žujejo.

NARODNI DNEVNIK

Upravništvo:
Schillerjeva cesta šte. 3.
Naročnina znaša za **avstro-
ogerske** dežele:
celoletno K 25.—
polletno K 12:50
četrtletno K 6:80
mesečno K 2:10
Za **Nemčijo:**
celoletno K 28.—
za **vse druge de-
žele i. Ameriko** K 30.—
Naročnina se pošilja vnaprej.
Za **oglas** (insetate) se
plačuje od čveterostopne
petit vrste po 12 h, za
večkratn natis primeren
popust.
Posamezna šte. stane 10 h.

Št. 164.

Telefonska številka 65.

Celje, v petek, 22. julija 1910.

Cekovni račun 48.817.

Leto II.

Sredstva za obrambo svete vere na Ogerskem.

Ob priliki adresne debate so se odigrali v ogerskem državnem zboru nekateri prizori, katere je sicer uradni korespondenčni biro zamočal — a se jih vendar splača priobčiti, ker tako lepo kaže, da je »sveta vera« izdatno agitacijsko sredstvo tudi na Ogerskem. V adresni debati se je spominjal skoraj vsak govornik minulih volitev in so zlasti opozicijonci in govorniki poraženih strank naštevali slučaje korupcije in nasilja, ki utrujejo človeku sodbo, da je Ogerska še vedno mala Mongolija. Med vsemi govorniki pa so bili najglavnejši člani katoliške »ljudske« stranke — katere še vedno ne more preboleti udarca, katerega ji je zadal Khuen, ki je znal izborno parirati klerikalne volilne sleparije z — lastnimi.

Da pa zamaši klerikalnim kričanjem usta, je Khuen napravil izvrstno taktično potezo in je poslal proti njim v boj — duhovnike, in sicer take, ki so bili izvoljeni na program narodne delovne (vladne) stranke. Proti tem so že klerikalci v volilnem boju nepopisno divjali in tudi v parlamentu so imeli za te božje namestnike in brate v Kristusu le kopo najbolj prostaških psokv. Seveda jim niso ti ostali dolžni odgovora in so naštevali v debati takih volilnih sleparij in nasilnosti katoliške ljudske stranke — da svetujemo našim klerikalcem, naj se gredo na Ogersko učiti volitev, ker še res niso na vrhuncu večše obrambe verskih svetinj . . .

Prvi je govoril proti napadom glasnikov klerikalne stranke vladinovec, duhovnik Rudnay. Izvajal je: »Katoliška ljudska stranka ni samo potrošila velikanskih svot za napajanje volilcev in kupovanje glasov temveč je izrabila v agitaciji osobito duhovniško avtoriteto in verski moment. Tako so raztrosili med njegovimi farami, da se je prodal vragu in da ne smejo hoditi več k njemu na spoved, ker ne more nikomur dati odveze. Govorili so ljudem, da boše on (kot duhovnik!) rušil cerkve; one, kateri ga volijo, čakajo najstrašnejše muke v peklju . . . Rudnayeve katoliški volilci da so očitni brezverci; ako glasujejo za njega, naj poberejo iz grobov kosti svojih prednikov in jih opljuvajo. — Drugi duhovnik, član narodne del. stranke, Richter je tudi pripovedoval o agitaciji ljudske stranke proti sebi. Neki njegov tovariš je agitiral proti njemu med kmeti s pripovedko, češ, da je imel ponoči vizijo in je videl župnika Richterja z verigo okrog vratu, s katero ga vodi sam vrag. Že od februarja naprej so začeli duhovniki v njegovem volilnem okraju upijanitati ljudstvo in to v toliki meri, da so bil ljudje na veke pijani, tako, da skoro ni imel prilike za shod, na katerem bi treznim ljudem razložil svoj program. V neki vasi s samo 24 volilci je izdala klerikalna stranka za vino in žganje

1.600 kron. V občini Lokca je župnik neprestano prirejal popivanja in je sam pri pitju prednjačil. Ko je došel Richter v to občino, da bi imel svoj kandidaturni govor, je župnik zvalil volilce v neko hišo in jih tam do nezavesti upijal. Ponoči okrog 11. ure pa se je pijana tolpa z župnikom na čelu vzdignila, lazila po vasi ter pretepala ljudi. Duhovniki so celo šli tako daleč, da so pripovedovali po okraju, da je Richter odpadel od katoliške cerkve in postal protestant. Kake posledice rodi tako zapeljevanje ljudstva, to najbolje svedoči slučaj, ki se je zgodil v neki občini: prišli so pred njega možje, žene in deca, poklekli in začeli klicati: »Gospod župnik, kaj ste napravili, zatajili ste Kristusa in postali vrag!« Popje so naučili ljudi, da luterani niso drugega kot pravi luciferi. Ko so se na dan volitev nekateri Richterjevi volilci odpravljali z doma, so letele za njimi žene z otroci v naročju in jih zaklinjale, naj ne volijo Richterja, ker se ne vrnejo več nazaj kot ljudje temveč kot luteranski vragovi . . .

Takih slučajev bi sicer mogli tudi mi navesti v izobilju. Napisali smo te vrstice v želji, da naši ljudje spoznajo, da se klerikalcem ne gre ne tu ne tam za vero ali resnico in pravico, temveč samo za politično nadvlado. In zato jim je vsejedno, kdo je njihov nasprotnik; agitacija proti duhovniku nasprotnega političnega mišljenja je slična agitaciji proti lajku. »Vera« je le sredstvo za dosego cilja; ne dvomimo pa, da se bode z rastočo splošno ljudsko izobrazbo vendar obrabilo in takrat bode moralo duhovništvo na križ, katerega sedaj samo teše za — nas.

Štajerske novice.

v Prepri zaradi Šusteršičevega sina all lepi vzgled. Te dni je napravil na škotski gimnaziji na Dunaju zrelostni izpit sin drž. poslanca dr. Iv. Šusteršiča. Ljubljanski in tržaški listi so vprašali ob tej priliki velikega prvoboritelja Slovencev, ali zna njegov sin sploh slovenski? »Slovenec« je na to vprašanje kar planil po koncu in zatrjeval, da je Šusteršičev sin narodno vzgojen, da je odličen Slovenec in da bo šeliberalcem delal težave. Ne moremo si kaj, da bi ne ponatisnili odgovora »Slov. Naroda« na »Slovenčev« pisarjijo: Ko je Šusteršičev sin hodil v šolo na ljubljansko I. gimnazijo, je bil skoro popolnoma nevešč slovenskega jezika. Dasi je bil na nemškem oddelku, vendar je moral obiskovati slovenščino kot obli-gaten predmet, ker je bil vpisan za Slovence. **Toda slovenščina mu je delala tolike neprilike in**

težave, da je jedva uspeval. Da pa je očeta dal v IV. razred na Dunaj, je v prvi vrsti pripisovati težavam, ki mu jih je povzročilo učenje slovenskega jezika. **Da se potem na Dunaju ni mogel slovenščine bolje naučiti kakor v Ljubljani, o tem pač ni dvomiti.** Sicer pa bi si drznil staviti skromno vprašanje: **Ali ima morda mladenič maturo iz slovenskega jezika? Ako ne, kakšen Slovenec je to?** Od tujcev, Nemcev, ki hočejo službovati med nami, zahtevamo, da imajo v spričevalih potrjeno znanje slovenščine. Ali pri sinu klerikalnega kolovodje tega ni treba? Ali bo dr. Šusteršičev sin lahko služboval na Slovenskem, ne da bi znal slovenskega jezika? Kar se tiče groženj, kako bo ta očitvidno sila nadarjen fantič deloval s svojim očetom proti nam, spominjamo »Slovenca« na slavo in konec Frankove vladarske dinastije v Zagrebu. V splošnem je postopanje Šusteršičevo jako čudno: mi kličemo, da slovenski otrok spada v slovensko šolo, on pa vtakne svojega sina v nemško . . . Priporočamo zadevo »Sl. Gosp.« in »Straži« v temeljit študij.

v Počasi pa le gre! Vodilne klerikalne kroge v Mariboru je silno spekel uvodnik »Nar. Dnev.« minulo sredo, v katerem smo zapisali nekaj svojih misli o klerikalni obstrukciji v štaj. dež. zboru. Zato se branijo v »Slovenca« — a popolnoma tako, kakor si mi le želimo. Dočim so doslej vsaka tajna pogajanja z vodilnimi graškimi krogi navzlic jasnim dokazom tajili, so začeli sedaj priznavati. V »Slovenca« že govore o »le enkratnem« pogovoru s Claryjem. Za začetek zadostuje to priznanje. Počasi bo že še več — mi smo že povedali klerikalcem, da smo potrpežljivi. Ako jih bode mo še parkrat potipali, bode prišlo vse na dan — samo kako bode potem zagovarjala »Straža« sama sebe in svoje trditve, češ da smo samo natolcevali in lagali?

K žalskemu umoru. Pišejo nam iz žalske okolice: Morilec Cokanov, Pesko po domače Benclov fant je prišel ob času zadnjih deželnozbornskih volitev v Gotovlje agitirat. Ker pa v Gotovljah nimajo smisla za čukarijo in enake prismođarije kakor jih uganjajo žalski kaplani v Vrbju, jo je moral Anton Pesko kmalu popihati iz Gotovej. Mati pos. Jošta je fantu rekla, da vendar ne more biti Bogu dopadljivo, ako član tako svete stranke kot je farovška zveza,

LISTEK.

Oče Kondelk in ženin Vejvara.

Ceški spisal Ignát Herrmann. —

Z avtorjevim dovoljenjem poslovenil Stanko Svetina.

»No, no, dete — moraš se privaditi. Sedaj se mi zdi ta, vi' tako tuj, tako hladen. — In zakaj se ne slečeš, ljubica? Ali ti ni v tem tesno? Glej, kako si stisnjena . . .«

»Da, Vejvara — seveda . . .«

Pepica se je izvila iz soprovega objema in je stopala v spalnico. Medtem je Vejvara razsvetlil eno izmed velikih svetilk.

Ko je Pepica slišala ropot stekla, je vprašala iz spalnice:

»Čemu prižigaš, Vejvara?«

»Da bom lahko potem povsod ugasnil, dušica.«

»Ne, ne, Vejvara — pusti, naj gori . . .« Toda še predno je končala, je zaprl Vejvara plin tudi v obednici.

»Toda čemu, ljubica, čemu bi to gorelo?«

»Hočem imeti svetlobo, Vejvara!« je zaklicala Pepica, ki se je zopet pojavila na pragu spalnice. »Veliko svetlobe.«

Vejvara jo je začuden pogledal in je ni razumel.

»Svetlobo? Saj vendar ne more goreti do jutra, dušica. Saj pojdeva spat.«

»Ne, Vejvara,« je odgovorila Pepica, kakor bi se nečesa branila. »Meni se še ne ljubi spati. Jaz ne bom spala — prosim, razsveti zopet.«

Ah, ta električni oblak med njima! Vejvara je čutil, da bi lahko že pri prvem sestanku prišlo do

krega. In kakor se je temu na znotraj branil, kakor se mu je Pepičina prošnja zdela neumno, otroška, je vendar ubogal in je zopet vžgal plin.

Stal je sedaj neodločno pod lestencem, gledal v spalnico in ni videl ničesar. Pepica je bila tam v kotu pri oknu, pred zrcalom. Ko je šla tja, je zaprla za seboj levo stran vrat.

Vejvara je šel po prstih v predsobo, slekel suk-njo, obesil jo, šel v kuhinjo, zaprl čumato za jedila, vzela steklenico z vodo in se je vrnil v obednico.

Noge so ga že pekle v novih tesnih, lakiranih čevljih. Rad bi jih zamenjal s šlapami, toda šlape — so bile v spalnici. In tja si Vejvara ni upal.

Pepica se ni vrnila. Nekaj časa je šumela atlasova obleka, potem pa je potihnilo vse. Vejvara je še vedno čakal.

Slednjič je zbral svoj pogum in je stopil v spalnico. Čutil je, da je njegova stvar raztrgati to vež bojzljivosti. On je mož — in to je stvar trenutka.

Pepica je sedela na stolu pred zrcalom, globoko je dihala, kakor da bi bila utrujena — in še vsa v poročni obleki.

»Pepica!« je zaklical Vejvara in se ji bližal. »Kaj delaš? Ure potekajo . . .«

Kakor bi ga prosila odpuščanja, je rekla Pepica tiho:

»Zavezala sem si trak in sedaj ne morem odvezati oprsnika . . . Ko bi bila mamica, tu ostala!« je pristavila žalostno.

»Kaj pa jaz, dušica? V vsem ti pomorem. Tvoj mož sem.«

»Ne, ne, Vejvara — saj pojde, samo odpočiti se moram«, se je branila Pepica. Toda ko je videla, da si ji Vejvara vseno približuje, je hitro vstala in je hitela v obednico.

»Pepica!« je zaklical Vejvara.

»Ne, Vejvara, ne,« je odklonila Pepica njegovo pomoč. »Počakaj, saj se še mi ne ljubi spati!« —

V obednici je stekla na divan, stisnila se v kot, prišla z obema rokama deski mize, ki je stala pred divanom in se je trudila, da bi jo pritegnila k sebi, kakor da bi se hotela z njo obklopiti. Toda ni se ji posrečilo, miza je bila težka, dvojnata.

Vejvara je obstal na pragu in videč Pepičin pozikus zabarikadirati se, je stisnil ustnice in na čelu se mu je pokazala komaj vidna guba. V tem trenutku se je spomnil na svatbeno družbo, od katere se je tako rad ločil in naenkrat se mu je zazdelo, kakor da bi gledale nanj iz kotov znane postave, s smečom na obrazu, videč, kako beži Pepica pred njim, — in Vejvara se je sramoval samega sebe.

Sedaj se je Pepica ozrla na Vejvara in ni ji ušel njegov spremenjeni obraz.

»Pepica«, je spregovoril Vejvara in se je z vso silo premagoval, »ali morda želite, da se vrnem v Besedo . . .?«

Takega obrata se Pepica ni nadejala. Ker ni mogla najti primerne odgovora na vprašanje, je rekla nežno očitajoče:

»Sedaj me zopet vikate, Vejvara! In pristavila je tiho: »Pojdi, sedi sem, se bova kaj pomenila . . .«

Vejvari je zakipela kri po vseh žilah. Prihitej je je k ženi, sedel je poleg nje in jo je prijel za roko.

»O čem hočeš govoriti, žena zlata?« je rekel Pepici, ki se ni mogla nikamor umakniti. Glas njegov se je tresel od razburjenja in kakor bi grozil z izbruhom. »O čem naj govoriva? Nimava, o čemur bi govorila! O tebi? Moj bog, saj veš, da si edina moja misel — ali hočeš, da ti ponovim, kako te imam rad?« Pepica, žena zlata, bolj nego življenje svoje, toda to vse sem ti povedal že tisočkrat. Danes ne morem o ničemur govoriti, Pepica, danes se mi zdi vsa go-

tako strašno preklinja. Menda bi tudi njo na mestu zabodel, ako bi se ne bal. **Benclova fanta in njuni tovariši so stalno občevali z žalskima kaplanoma Schreinerjem in Jehartom.** Kaj se je govorilo, kaj fante učilo, da čakajo ponoči na cesti kot tolovaji na mirne, z narodne slavnosti se vračajoče ljudi? Ljudstvo je pri nas zaradi Cokanovega umora sila razburjeno: vse obsoja fantovske Marijine družbe, čuke in klerikalna izobraževalna društva, kjer se mladina le nahujska in podivja. Žalska kaplana pač ne bodeta še imela korajže s kom drugim občevati kot z vrbenškimi tolovaji. Kajti odgovornost za umor leti na nju, ki sta bila Peskova dušna pastirja, somišljenika in politična voditelja ...

Štiri dni po žalskem poboju in umoru si upa pisati dr. Korošec »Slov. Gosp.«, da postaja liberalna mladina vedno bolj surova ... Neštevilno pretepov imajo na vesti klerikalni čuki in devičarji ter sedaj tudi umor; »Slov. Gosp.« pa piše, da je surovost med nami!

Pogreb Franca Cokana se je vršil danes dopoldne iz Vrbja na pokopališče. Kako so duhovniki še po Cokanovi smrti kujonirali njegove sorodnike, o tem poročamo jutri. Celjske člane izvrš. odbora narodne stranke sta zastopala dr. Ernst Kalan in Iv. Prekoršek.

v Za Celjem in Ljubljano Dunaj. V torek se je vršila pred okrajnim sodiščem v četrtem okraju na Dunaju sodnijska obravnava proti nemškim razgrajcem, kateri so pri zadnjih protičeških izgredivih na Dunaju napadli Čeha s kamenjem in razbili češke šipe in napise. Štirje so bili oproščeni, trije pa obsojeni na — 10 kron globe. Ako primerja človek obsodbe glede ljubljanskih izgrediv, mu pridejo različne misli. Več ne moremo pisati, ker bi pisali samo za nemškonacionalnega državnega pravdnika v Celju.

v Izvrstna naravna vina iz kleti Prve južnoštajerske vinarske zadruge dobite po nizkih cenah v vinotoču na Graški cesti št. 15. Opozarjamo občinstvo na inserat.

v Čebelarstva podružnica za Savinjsko dolino priredi v nedeljo 24. tm. ob treh popoldne pri čebelnjaku čebelarstva mojstra in društvenega blagajnika g. Pikla v Spodnji Ložnici pri Žalcu svoje drugo toletno društveno zborovanje. Čebelarji, pridite v prav obilnem številu!

v Iz Gotovelj. Dne 20. julija ob 4. popoldne je izbruhnila strašna nevihta nad vasjo Gotovelje. Padala je gosta toča, dež kar lil in burja strašno lomastila po hmeljnikih. Občutno so poškodovani ne le hmelj, ampak tudi vsi poljski sadeži. Strela je udarila na več krajih, samo pri kmetu Cesaru 3 krat v telefonske droge in žico pretrgala. Sreča, da je bil spočetka hud dež, da je bilo žito mokro, sicer bi bila toča vse zmlatila.

v Kmetijsko zborovanje v Dramljah. V nedeljo dne 31. julija ob 3. uri popoldne priredi šentjurska kmetijska podružnica svoje zborovanje v Dramljah v šolskih prostorih s sledečim dnevnim redom: 1. Poučno predavanje iz živinoreje in kmetijstva; predavatelja potovalni učitelj Goričan in strokovni učitelj Zidanšek. 2. Kmetijski pogovori. 3. Sprejem udov. 4. Sprejem naročil na semena in gnojila. K mnogoštevilni udeležbi vabi načelstvo.

vorica tako prazna, jalova. Poljubljaj bi te vedno in vedno, toda ti si tako čudna. Takole, Pepica, takole si nisem predstavljal najinega prvega večera. Nikdar — popolnoma drugače. Mislim sem si, kako zaupljivo mi položiš glavicu na ramo, kako si pustiš od mene v vsem pomagati, kako boš vesela, da sva slednjič sama, brez tega večnega nadzorstva starišev, oddaljena od ostalega sveta — prvič v lastnem stanovanju, slišiš, Pepica, prvič — ta trenotek se ne povrne nikdar več, nikdar v življenju, čeprav bi živela zelo dolgo in najsrečnejše — ta večer užijeva samo enkrat, žena moja zlata. In ti imaš oči kakor steklene, ne gledaš me, glej, umikaš se mi iz rok. In jaz vem — dobro vem, da so nožice tvoje v novih čevljičkih kakor v mučilnici, kaj ne, čeli dan si bila v njih do noči — glej, kako ure potekajo — in ti ne rečeš: Vejvara, Fran, sezuj mi jih. In tako sem se veselil, kako ti jih sezujem! (Pri teh besedah je Vejvara spustil roke Pepičine, razvezal traka in ji je nežno potegnil oba čevljička doli. Roke so se mu tresle od razburjenja, toda še bolj od veselja, da se Pepica ne brani.) Vidiš, srcece moje, ali te je to bolelo? In mislim sem, da mi rečeš odkritosrčno: Mož, pomagaj mi iz oprsnika! In ti sedi tu kakor ona Copelia v baletu in pustiš, da se mučim in odganjaš me. In to je vendar moja dolžnost, in tudi pravica. (Sedaj je Vejvara Pepico nežno potisnil od divana in njegove roke so naglo iskale zanjko in so jo skušale odvezati. Toda zanjka je bila popolnoma zadržnjena.) Vidiš, zlato moje, takoj bi me morala poklicati. Zadržnjala si to, glavicu, da se ne more ...»

Vejvara je umolknil, ker res ni vedel, kaj početi s tem presnetim vozlom.

Pepičine ustnice so se zganile.
»Tamle na mizici ležijo škarje ...« se je izvilo iz njih šepetaje.

v Prodaja toplie v Laškem trgu. Teodor Gunkel je zadržal na brzojavno vprašanje celjskim Nemcem, da veš o prodaji laških toplie ni resnična. Našim slovenskim listom bi sploh svetovali, naj bi o takih nakupih, kjer se gre za važne narodne in gospodarske prireditve, molčali, dokler ni stvar sklenjena. Prezgodnja blebetavost in veselje nam je že mnogokje škodovalo.

v Umrl je v Dravogradu kurat Jože Korošak, ki je bil zaradi bolezni že dalje časa na dopustu. Pogreb je bil danes dopoldne.

v V Podsedro pride za župnika bojda bivši tamošnji kaplan Kolenc. Podsedrečani bi po tem takim dobili za „šibo božjo“ — pokoro in z mirom v fari bi bilo zopet pri kraju!

v Ob priliki sestanka Gornje-Radgončanov in Kapelčanov se je nabralo v izvanredno veseli družbi 6 K za družbo sv. Cirila in Metoda. Iskrena hvala!

v Središki lov je bil na večerajšnji dražbi izdražban za letnih 811 kron. Izdražbal ga je g. Jurij Polanec v imenu lovske družbe. Da bi bilo obilo lovskega blagora!

v Umrl je včeraj v Ljubljani štajerski rojak g. Ivan Ozmec, bivši suplent na ljubljanski gimnaziji. Pri ustanovitvi akad. društva „Tabor“ v Gradcu je igral glavno ulogo in bil prvi njegov predsednik. Pobrala ga je kakor že mnogo njegovih tovarišev neusmiljena jetika. Zapušča vdovo z dvema otrokoma. Bodi mu časten spomin!

v Rimske toplie je obiskalo do 10. julija 383 oseb. Letos je obisk slabši ko lansko leto — slabo vreme vpliva neugodno na njega.

v Na daljši dopust je šel predsednik višjega dež. sodišča v Gradcu, dr. Avgust vitez Pitreich.

v Imenovana je praktikantinja Celestina Seifric za poštno oficijantinja prvega razreda v Brežicah.

v Dvojna mera. Pred prilično dvema letoma je bil izdan Bienertov bojkotni odlok in se je posebej naročilo državnim pravdništvom glede listov kakor političnim oblastim glede raznih tiskov in naj zatrejo vsako bojkotno proglašanje in pošivanje v kali. V praksi se pa nemškonacionalno uradništvo malo briga za Bienertove fermene. — Tako čitamo na pr. danes v graškem „Tagblattu“ čisto neženirane pozive, naj se bojkotira gostilna „K feldmaršalu Radeckemu“ v Trziču, dalje Čebulova gostilna v Velikoven, „Petrov dvorec“ v Št. Petru pri Velikoven in še nekatere. Ako bi mi imenoma navedli celjske gostilne, katere bi naj bojkotirali Slovenci, bi bili takoj zaplenjeni. To je tista glasovita dvojna mera v Avstriji: za Nemce ne veljajo niti odloki niti zakoni — ti so samo za vsak malenkosten prestopok Slovencev.

Na Teharju se vrši po poročilu mariborske „Straže“ meseca avgusta „gospodinjski tečaj“. Za hrano bo treba plačati za 14 dni samo 20 K. Radovedni smo, kaj se bodo neki dekleta naučila na tem zavodu, ki je po izreku ene izmed šolskih sester same določen za vzgojo — dobrih farovških kuharic?

Vejvara je skočil k mizici, zgrabil škarje in je prerezal usodni trak. In njegova desnica je sedaj vlekla trak iz luknjic in je razvezala oprsnik, kakor da ne bi bil nikoli ničesar drugega delal.

»Pri vratu je zaponka«, je zašepetala Pepica še tišje.

Da, tu je bila zaponka. Vejvara jo je odpel. In zasvetil se je bel vrat, tako da se ni mogel premagati, da ga ne bi pokril z neštevilnimi poljubi ... In potem se je lotil rokava.

»Ne, Vejvara«, se je branila Pepica. »To napravim sama. Počakaj ...«

Vstala je in se s sklonjeno glavo šla v spalnico. Zopet je šumel atlas in ta šum gibajoče se obleke je opajal Vejvarov sluh.

Zaškripala je ključavnica omare za perilo. Pepica je iskala nočno obleko. Ni opazila, da ji je skrbna mati pripravila že davno vse na posteljo, da je to ležalo na svilnati odeji, bela tančica, obrobljena s čipkami.

Nekaj časa je trajalo — Vejvara ni skoro niti dihal, da ne bi zopet vzbudil megle, komaj zapodene. Bil je tiho, da se je slišalo tiktakanje žepne ure, ki jo je bil položil na mizo pred divan. In čez nekaj časa se je pojavila Pepica na pragu, zardela kakor roža, s sklonjeno glavo, zopet cela bela. Toda njeno telo ni več obdajal trdi atlas kakor oklep. To je bila mehka, platnena obleka, polna gub.

Ko je stala tako, s sklonjeno glavo, na katere temnih lasch se je svetil mirtovi venec, kakor smaragd, jo je Vejvara požiral s plamenečimi očmi. Nikdar — mu je šinilo v glavo — niti ko je bila najlepše oblečena ni bila tako krasna kakor v tem trenutku.

Skokoma je bil pri ženi, objel jo je, poljubljaj ji usta, lica, čelo, oči, ušesa in je govoril ves navdušen in strasten:

Nov podlistek „Nar. Dnevnika“. Da ustrezemo tudi mnogostransko izraženi želji naših bralcev po izvornem slovenskem podlistku, pričnemo jutri priobčevati zanimivo izvorno novelo pisatelja Jos. Premka: „Vanda“. Nabirajte nam naročnike in inserente!

Brzojavke brez potrdila. S 1. septembrom stopi v veljavo nov, provizoričen predpis, po katerem odpade potrdilo o sprejetju brzojavke. Ta predpis pa ne zadeva onih brzojavk, za katere je treba plačati pristojbino za sela, potem posebnih brzojavk in državnih depeš.

Zbolel je na vnetju slepiča vodja c. kr. politične ekspoziture v Mozirju, dr. P. Hohl.

v Iz Bizeljskega. V nedeljo dne 17. tm. je priredilo tukajšnje prostovoljno „gasilno društvo“ vrtno veselico pri gospe Blažinčič. Ker je bilo slučajno lepo vreme, obnesla se je ta veselica še precej povoljno. Posetili so nas bratje Hrvati in sicer Sokoli in požarniki v spremstvu več drugih gospodov in dam iz Klanjca, kakor tudi številna družba gospodov, gosa in gospic iz sosednih Pišec. Čast jim! — Udeležena je bila tudi večina domače inteligence. Grajanja in obsojanja vredno je pa to, da je ta inteligenca katera obstoji rodom iz samih Spodnještajercev, Kranjcev oz. Kranjic in Čehov, razun par oseb, kakor že po navadi tudi tokrat toliko nemško (ali kakor so Hrvati rekli švabsko) kramljala. Da bi se že skoraj opustila ta grda navada!

Živinske cene v Ptujju, 20. julija. Na sejmu je bilo 196 konjev, 1022 glav goveje živine in 849 svinj. Plačevalo se je za 100 kg žive teže: biki 66—74, voli 72—79, krave 52—58 kron. Svinje so se plačevale po 1—1'10 K za 1 kg žive teže.

Strokovni tečaji za učitelje gospodarskih nadaljevalnih šol. Naučno ministerstvo naznanja, da se bo v teku teh počitnic vršilo devet tečajev za učitelje gospodarskih nadaljevalnih šol. Za Slovence se bo vršil tak tečaj na deželni kmetijski šoli v Gorici.

Pojm časti med čuki in kaplani. Poročali smo svoj čas, da šteje šentjurski čuk med svojimi člani take, ki so bili zaradi tatvin že več mesecev zaprti; med žalskimi čuki je bil že zaradi uboja predkaznovani morilec Anton Pesko. Kaplani se družijo s takimi elementi, društva ne protestujejo, vse se lepo sklada v tej — čudni družbi. Mladina mora posnemati stare: Kmečka zveza sprejme v svoje vrste vse politične falote, ki morajo zapustiti Narodno straako in vse neznačajneže — čemu bi torej „čuk“ ne štel med svojimi kaznjencev in morilcev? Kaplani pa so danes po Berkovem in pater Anzelmovem vzgledu moralno sploh tako propadli vsled svojih hujskarij, da jih ni ničesar več sram ...

Smrtna kosa. V Žalcu je umrl danes zjutraj g. Josip Žigan, veleposestnik, odbornik Savinjske posojilnice in bivši odbornik, star 67 let. Bil je odličen somišljenik narodne stranke. N. v m. p.! — V Ptujju je umrl vpokojeni višji poštni oficijal Jože Pauluzza.

Rogaško Slatino je obiskalo do 20. julija 1.500 strank z 2.146 osebami.

»Nikdar nisi bila tako lepa, kakor sedaj, Pepica, ti kljubovalna, uporna — ti — ti žena moja draga!«

In zopet jo je goreče poljubljaj. In ko jo je poljubljaj na lice, je čutil, da mu padajo na ustna gorke, slane kapljice.

»Zakaj jokaš, dušica?«

»Mislim na mamico ...« je šepetala vzdihajoče Pepica.

»In mamica gotovo na tebe, ti nagajivka mala, in niti ne slutiti, kako si me trpinčila! Jutri te zažojim ...«

»Jutri že?«

»Ne, ne, ne! Nikdar, dušica!« je klical Vejvara, dvigal ji je roki, drugo za drugo in jih je pokrival z neštevilnimi poljubi.

»In sedaj«, je šepetala Pepica in je pobesila glavo, kakor da bi se hotela skriti na njegovih prsih. »sedaj ugasni. Je — škoda plina ... V spalnici gori svetiljka ...«

Vejvara ji je zaprl usta z dolgim, strastnim poljubom. V globoki, nočni tišini, v stanovanju nekje pod njimi, je bila ura s prijaznim, temnim glasom tri po polnoči in takoj za njo, kakor da bi ji odgovarjala, se je oglasila z jasnim zvokom ura v obednici.

Ko se je Vejvara čez par minut vračal iz predsobe, kjer je zaprl plinomer, s svečo v roki, ni stala več Pepica na pragu obednice. Videl je tudi ni nikjer v spalnici. Ah, sedaj! Tam pod svilnato odejo, potegnjeno prav k nosku, so se videli obrisi telesa mlade žene in nad belim okrajem odeje je gledalo plameče dvoje temnih oči in nad njimi in nad belim čelom se je svetil Vejvari v odsevu svetiljke zeleni, mirtovi poročni venec, kakor iz dragih kamenov, kakor iz smaragdov.

Notarski izpit s prav dobrim uspehom je napravil pri graškem nadsodišču g. Otmar Golob, notarski kandidat v Kozjem.

»Akcijo proti pijančevanju« v ptujski okolici, kjer se gode zadnje čase grozni pretepi in zločini, nasvetuje »Sl. Gosp.« To akcijo bi lahko najlepše izvedli duhovniki; naj bi na prižnicah raje govorili o pogubnih posledicah alkoholizma in naj bi tudi zasebno delovali v tem smislu. Pa kaj hočemo! Prvič so gospodje sami največji pijanci, drugič pa jim je hujskanje proti dr. Ploju in liberalcem bolj pri srcu ko vse telesno in duševno propadanje nesrečnega slov. prebivalstva. »Liberalnim škricem« se grozi z nožem in kolom, če bi šli med ljudstvo — in tako bo ostala »akcija« na potrpežljivem papirju »Sloven. Gospodarja«.

Iz Smarja pri Jelšah nam pišejo, da je pristopil trgovec Wagner k nemškonalcionalnemu trgovskemu društvu v Gradcu. Ali bi ne bilo dosledno, da bi si tam tudi poiskal odjemalce?

Sklep šolskega leta na deželni kmetijski šoli v Grottenhofu je bil pretekli četrtek. Do konca leta je ostalo v kmetijski šoli 46 gojencev, med njimi 21 Slovencev in 25 Nemcev. Prosta mesta so ustanovili med drugimi okrajni zastopi v Ptuj, Ljutomer, Brežicah in Mariboru in štajerska dežela (27). V 43 letnem obstoju šole je obiskovalo to šolo 543 gojencev, med njimi 509 Štajercev. V preteklem letu je bilo prirejenih več strokovnih tečajev, n. pr. za čelbalarstvo, knjigovodstvo, ribarstvo in sadjarstvo. Darila za lep napredek je dobilo 8 gojencev, med njimi Jožef Kosi in Anton Kolarič.

Iz Žetal. Peronospora nam je uničila vinograde popolnoma, tako, da namesto 20 pofovnjakov ne bomo nabrali najbrž niti dveh; tako se vinski kupci ne bodo mogli več iz nas delati norca. Tudi sadja ne bo toliko, razun kaj malega jabolk, sliv ne bo nič in hršek tudi ne. Kaj bo začel kmet-trpin, kje dobil denar za vsakdanje potrebe, za davke, dolgove, povrh pa si bo moral še kupovati živež, ker je pšenica snetljiva in nekatere ne bo vredno niti žeti; tudi krompir gnije.

Konjiški okrajni zastop postavlja kažipote ob okrajnih cestah samo z nemškimi napisi, dasi so bili dosedaj dvojezični. Ali se res pusti prebivalstvo konjiškega okraja od peščice Nemcev in nemčurjev tako zasmehovati? Ali se nič ne postavijo zastopniki kmečkih občin proti takemu izzivanju Slovencev? Pa kaj bo napravila ta klerikalno-štajercijanska mešanica! Pri volitvah so štajercijanci pomagali klerikalcem, zato pa sedaj ti molčijo ...

Iz Selnice ob Dravi. Zadnji teden se je zgodila tukaj velika nesreča. Franc Bračko, sin mizarja Matija Bračka, se je prepiral v pijanosti z nekimi ženskami, ko je njegov oče prišel in mu zapovedal, naj pusti ženske pri miru in gre strani; a neposlušni sin je zgrabil puško in vdaril očeta s puškino cevjo tako po glavi, da se mu je vtila kri in ni veliko manjkalo, pa bi mu izbil eno oko. Stari je nezavesten obležal in dolgo ne bo mogel prav okrevati. Temu kriva je bila slaba vzgoja, ker pri tej hiši je veljal ptujski iškarijot za sv. evangelje! To zadnje desetletje, odkar se je prikazala tukaj kakor drugod ptujska »giftna«, se je zgodilo v naši župniji toliko pobojev, da jih po preji niti petstoletna zgodovina toliko ne pomni! Gospoda H. F. in pa kramar F. I., le pridno širita ta strup! Še eno desetletje tako naprej, in vidva si pred vajinimi »gojenci« še sama ne bodeta več življenja svesta!

Konec žegnanja. Zadnje nedeljo je bilo pri Sp. Sv. Kungoti nad Mariborom žegnanje. Po cerkveni slavnosti je došlo pred Šantlovo gostilno do pretepa, v katerem je dobil neki fant takšen sunek z nožem, da so ga morali takoj prevideti in spraviti v mariborsko bolnišnico, katero ne bode najbrže več živ zapustil. Klerikalizem, cerkvene slavnosti, katoliška mladina in nož — to so pojmi, katerih ni možno ločiti.

Uboj ali nesreča? Blizu Sv. Lovrenca nad Mariborom so našli ob železnici ležati v mlaki krvi Jakoba Godca iz Kaplje. Ima strto lobanjo. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico, kjer se še vedno ni zavedel.

Ein Agent der »Gospodarska Zveza« in Laibach straši po Sp. Štajerskem. Nedavno tega se je oglašal pri slovenskih špicerijskih trgovcih v Celju možak, ki se je predstavljaj v nemščini z židovskim poskusom za agenta klerikalne Gospodarske zveze v Ljubljani. Mož ne zna slovenski in dela na ta način sijajno reklamo »narodnemu« klerikalnemu podjetju v Ljubljani.

Iz Ptuj. Ako pride človek v Ptuj, ne ve res, ali je na Slovenskem Štajerskem ali je kje gor na Pruskem. Res je, da pri tem največ zakrivijo naši ljudje, čemur bi se pa moralo vendar enkrat odpomoči. Ako najprvo pogledamo naše gospe in gospodične, slišal bo vsakdo, da se te dan na dan bolj poslužujejo blažene nemščine. Ako gremo naprej v naše — narodne trgovine, vidimo zopet, da je občevalni jezik v nekaterih blaženo nemški. Srce te tudi boli, ako opazuješ kako se nekateri tukajšnji Slovenci z mirno vestjo krijejo svoje potreščine v nemških trgovinah in kako se tudi poslužujejo nemščine v vseh uradih, med tem ko le nekatere brezpomembne osebe varujejo doslednost. Čemu treba vsega tega? Ali je nemški jezik res tako »nobel«? Ali še hočemo storiti naše Nemce bolj ošabne kakor so? Povedalo bi se še sicer marsikaj lahko o Ptuj, a naj to za danes zadostuje. **Eden, ki vse opazuje.**

Iz Rogaske Slatine nam pišejo: Sedemletni sinček posestnika Škrabla iz Terziš je šel mimo grade-

če se nove stavbe svojega očeta. Pri tem je pogledal skozi okno težak Avgust Plevčak in je vrgel proti dečku pest malte. Ta je zadela dečka na desnem očesu in apno mu ga je tako zjedlo, da bode dečko na tem očesu za vedno slep.

Nesreča pri Fali. Po noči od 10. na 11. julija je utonil na brodu pri Fali železniški delavec Alojzij Štrahan. Ker je imel svoje stanovanje na levem dravskem bregu, se je moral od svoje službe domu čez Dravo voziti. Ker je znal sam voziti, mu je brodar velel, naj se pelje sam čez, ko bo šel ponoči od železniške službe; a v jutro je visela ladja na vrvi sredi reke in moža ni bilo nikjer. Rad je pil žganjico in je najbrž malo vinjen zgubil ravnotežje v ladji in se je prekucnil v vodo. Bil je sicer miren človek.

»Mariborski mojster Brandl« je očitvidno v veliki časti pri »Slov. Gosp.«, ki se prav nič ne ženira na vse pretege hvaliti in priporočati za stavbo orgelj tega Nemca — vkljub temu, da imamo domače slovensko podjetje te stroke — Naraksovo pri Žalcu. Še nedavno tega je slovesen cerkveni koncert na Naraksovih orgljah v Teharju znova potrdil dober sloves, ki ga uživa ta tvrdka. Nerazumlivo je, kako zamore slovenski list polniti z reklamo tuje žepe. Ali pa kaj odpade iz Brandlovega dobička v gotove mariborske malhe?

V Zrečah je neznan izumovč ulomil v trgovino gosp. Bezenška in pobral tam nekoliko denarja in blaga.

v Okrajna učiteljska konferenca za Maribor in okolice je bila zanimiva v vsakem oziru, v političnem in pedagoškem. Opazovalo se je nemškutarske učitelje, kako so prežali s svinčnikom v roki na vsako nadzornikovo besedo. Radi bi poslali „Marburgerci“ dobro došlo poročilo. Pa motili so se. G. nadzornik Schmoranzler je vodil konferenco s tako finim taktom, veslal tako spretno med Scilo in Karibdo, da niso mogli najti skrbno iskane dlake, ki bi jo seveda zopet spretno cepili po nemškutarskem receptu. Nestrpno so tudi čakali trenutka, ko se sproži predlog o poslovnem jeziku, natikali so že ščipalnice, da bi tem ložje opazovali nadzornikov obraz — a čakali so zaman, iz taktičnih (?) ozirov je predlog izostal. — Tihoma so se delili krivični in pravični, desna in leva stran. Vsak Slovenec je govoril v mili materinščini, nemškutariji pa v provincijalni nemščini. „Nar. Dnev.“ je vprašal, če res g. Vodušek prezira slovenščino. Dopisnik z njim ni osebno znan, zato ne ve kaj je resnice na tem. Poročal je svoj referat v blaženem nemškem jeziku. A to tako dolgočasno in snhoparno, da ga je g. nadzornik prekinil. Vpraša se stalni odbor, zakaj ni izbral boljše moči? — Vsi drugi referenti so govorili slovensko in izrazili marsikatero novo in dobro misel. Posebno je bila živahna debata o novih učnih načrtih. Tudi ostale točke so bile zanimive in pončne, gotovo si je vsak udeleženec pridobil spet nekaj novega znanja kdor ni spal, kot dopisnik teh vrstic pri poročilu g. Vodušeka. Ob koncu zborovanja se je g. nadzornik poslovil od učiteljstva in nam se je porajala žalostna misel, kaj prinese prihodnost, koga nam nakloni neizprosna usoda, oz. vlada? Ob enem pa smo občutili tudi globoko žalost, da zgubimo tako vestnega, dobrega in obzirnega nadzornika. Vsem iz srca je govoril g. podpredsednik, ko se je zahvaljeval g. nadzorniku v imenu učiteljstva.

Celjski sokolski zlet dne 14. avgusta 1910.

Velika ljudska slavnost v celjskem „Sokolskem domu“.

Druge slov. dežele.

„Ehrlich 606“ v tržaški bolnišnici. Tudi v tržaški bolnišnici, in sicer v dermo-sifilopatičnem oddelku, bodo imeli kmalu priliko prepričati se o čudovitih uspehih najnovejšega zdravila proti sifilidi, preparata „606“, izumljenega od slavnega prof. Ehrlicha. Od tržaške mestne delegacije je bil delegiran mestni asistent v dermo-sifilopatičnem oddelku dr. de Favento, da se poda v Frankobrod in Berlin proučevati novo zdravljenje. Isti se je sedaj povrnil in dobil od prof. Ehrlicha neko količino svojega preparata, da ga porabi za znanstvene poskuse v bolnišnici. Kakor znano, noče še prof. Ehrlich, da pride njegovo zdravilo v privatno prakso, dokler ne bodo končane študije in poskusi na klinikah in v bolnišnicah.

I. vseslovenski narodnoradikalni abiturijentski shod se vrši dne 26. in 27. vel. srpana v Trstu.

Zanimiva kazenska razprava v Trstu. V sredo se je pričel v Trstu kazenski proces proti laškemu advokatu dr. Robbi, ki je obdolžen 1. go-

ljudje, 2. krivega pričanja pred sodnijo in 3. zapeljevanja h krivemu pričevanju. V sredo so bile zaslišane priče. Na dan so prišle prav umazane stvari. Jutri se razprava nadaljuje. Dr. Robbi je bil eden izmed iredentovskih poglavarjev.

Naznanilo okrajne posojilnice v Krškem, registrovane zadrage z neomejeno zavezo. Ob svoji 25 letnici (1. julija 1885 — 1. julija 1910) izkazuje Okrajna posojilnica v Krškem sledeče stanje svojega upravnega imetja: 1. Prihranjena zaloga 60.000 K. 2. Vplačani deleži 30.000 K. 3. Hranilne vloge 900.000 K. 4. Posojila 850.000 K. Število zadruženikov 1800. Obrestna mera za hranilne vloge 4 $\frac{1}{2}$ %, za posojila 6%, ozir. 5 $\frac{1}{2}$ %. Njen delokrog je v vseh občinah krškega sodniškega okraja in sosednjih štajerskih župnijah. Uradne dneve ima ob sredah, četrtek in nedeljah od 8.—12. ure dopoldne. Svojo pisarno ima v lastni hiši (pošta) št. 98 in 99 v pritličju.

Na kolodvoru v Trbižu niso hoteli dati železniški uradniki 19. t. m. večji slovenski družbi na slovensko zahtevo voznih listkov temveč so jih surovo opsovali. Napravili se bodo primerni koraki pri ravnateljstvu v Beljaku. Predrznost prusaških uradnikov na slovenskih tleh presega res že vse meje!

Dnevna kronika.

Železnica na Triglav. Morda bo že v kratkem času tudi neturistom omogočen dostop na vrh Triglava. Inženir Planinski in docent dr. Steiner v Pragi sta izdelala že svoj čas naznanjeni generalni načrt za gorsko železnico čez triglavski vrh. Po tem načrtu bi vozila od Bohinjske Bistrice avtomobilna omnibus-železnica, ki bi jo gonili bencinovi motorji s 40 konjskimi silami, do Velega Polja, odtod pa bi peljala na vrh Triglava električna žičnovrva železnica. Električni tok bi oajala električna centrala v Velem Polju. V svrhu realiziranja projekta bi se ustanovila akcijska družba.

Produkcija piva v Avstro-Ogrski — pojava. Avstro-Ogrska je štela l. 1908. še 1349 pivovarn, l. 1909. pa še samo 1298. Produkcija piva je nazadovala za 515.172 hl; znašala je namreč l. 1909 le še 22.009.508 hl nasproti 22.524.680 hl v l. 1908. Od tega se je v Avstriji produciralo 19.983.001 hl. Davek na pivo je znesel 76.744.744 K. V Nemčiji je l. 1909. obratovalo 14.870 pivovarn. A tudi tam je padla od l. 1908. produkcija piva za 3 milj. hl.

Novi premogovniki na Hrvatskem. V zadnjem času se je na več krajih zagrebskega revirja poskušalo z vrtnanjem za premogom in se je dosegel še precej ugoden uspeh. Bajce namerava neka angleška akcijska družba eksploatirati hrvatske premogovnike.

Po svetu.

Murri. Znani začetnik modernističnega gibanja v Italiji, duhovnik Murri, katerega spisi so na indeksu, izstopi iz duhovskega stana.

Srbski razkraljevič Jurij, ki je — kakor smo poročali — obolel na vnetju slepiča, se bo moral podvreči operaciji.

Strah pred kolero. Ker je v Bataviji in nekaterih drugih krajih otoka Jave razširjena kolera, se boče z vsem blagom od tamkaj v Trstu postopalo po veljavnih zakonskih normah.

Amerikanske dijakinje kot natakariče. Med ameriškimi in evropskimi dijakom je velikanski razloček. Velika večina ameriških dijakov si mora sama preskrbeti sredstva za študiranje. Pa tudi oni, katerih starši so dobro podprti s posvetnim blagom, navadno stopijo v kako pisarno. Na glasoviti univerzi Jale so pred leti dijakinje ustanovile agenturo za samopomoč. Sprva je agentura preskrbovala slušateljicam med počitnicami samo poučevanje po hišah, zdaj jim preskrbuje največ službe natakariče. Službujejo seveda samo po boljših hotelih in ne po kakih beznicah. Hotelirji se z visokoškolskimi natakaričami zelo hvallijo, ker jim privabijo v hotele mnogo gostov, zlasti tujcev. Agentura izkazuje na zaslužku zadnja dva semestra 580.000 mark.

Upor kaznjenk. V ženski kaznilnici v Montpellierju so se spuntale ondodne zaprte ženske. Zabarikadirale so se na velikem dvorišču. In le velikemu številu policistov se je posrečilo spraviti jih zopet v celice. Vzrok upora je bila slaba hrana.

Španski revolucionarji in dezertjerji. Poroča se, da so se takoj vrnili na Špansko vsi oni revolucionarji in vojaški beguni, ki so pobegnili za časa maroške vojne, ko so izvedeli, da se jim ni treba bati nikake kazni, ako se vrnejo.

Ivan Orth. Prejšnji poveljnik južnopolarne ladje „Belgica“, Lecointe, izjavlja, da je po zimi leta 1899. dobil Ivana Ortha v Kordiljerih. Dobil ga je kot lovca med veliko čredo psov, in ga je takoj spoznal po slikah iz časopisov. Lecointe pravi, da je bival osem dni pri Ivanu Orthu in da je o tem poročal že leta 1899. pod naslovom: „Potovanje po Patagoniji“.

Divji avtomobilisti. V Chiesafortu blizu Pontebete v Italiji je povozil avtomobil 19 letno hčer

neke posestnikove vdove in pri njej se nahajajo 3 letno deklico. Mali deklici sta bili odtrgani obe nogi. Posestnikova hči je bila težko poškodovana na rami, tako da so ji morali takoj odrezati roko. Dekle je med operacijo umrlo. Za nesrečno mater je to tembolj žalostno, ker je njen mož umrl šele tri ure pred to nesrečo.

Zblaznel vojak. Te dni je pešec bosansko-hercegovaškega polka št. 1 na Dunaju. Imbro Imanović, nenadoma na cesti zblaznel. Potegnil bajonet ter začel z njim mahati okrog sebe. Vsakdo je seveda rajše zbežal, kakor pa da bi čakal, da bi ga vojak zabodel. Na neki hiši je Imanović razbil okno. Na vrtu gostilne Dampf je zlezal na kegljišče, toda streha se je pod njim udrla in Imanović je priletel na kegljišče. Policija je nesrečnega vojaka izročila vojaški oblasti.

Zopet škandalna afera v Nemčiji. Eulenbur-gijade, Schönebeckijade itd. — vedno novi škandali prihajajo v Nemčiji, v tej deželi „dobrih šeg“ in „pobožnih navađ“, na svetlo. Sedaj so v Draždanih zopet zasledili družbo iz „najvišjih“ krogov, katera je — sestojča iz starih in mladih ljudi obojega spola — pod krinko masažnega inštituta uganjala najgrše sadistične in masohistične orgije. Lastnika zavoda sta bila zakonska Kämpf, ki so ju zaprli. Mož se je v zaporu obesil. Zaprli so že mnogo kompromitiranih oseb. Več se jih je z begom odtegnilo.

Velika rudarska stavka v Španiji. Radarji celega rudniškega revirja v Bilbao so včeraj pričeli s stavko.

Stara dedščina. Te dni se je vrnil iz Amerike dr. Bela Schlager iz Velikega Varadina. Takoj ob povratku je naznanil svojim sorodnikom, da imajo v Ameriki bogato dedščino. Dr. Schlager pravi, da je videl v nekem newyorškem kinematografu dramo: „Umor bankirja Schlagerja“ ali „Milijoni brez gospodarja“. Dr. Schlager je potem poizvedoval in dognal, da so pred mnogimi leti ubili Indijanci bankirja Schlagerja, ki je zapustil 15 milijonov dolarjev, ki so narasli do zdaj na 250 milijonov kron. Umorjeni bankir je šel v Ameriko pred 80 leti. Sorodniki nameravajo storiti vse potrebno, da pridejo do zapuščine umorjenega Salomona.

Zopet avijatik ponesrečil. Znani inženir Theelen je pri enem zadnjih poskusov padel s svojim letalnim strojem iz višine 20 m na zemljo. Stroj se je ves razbil in pokopal Theelena pod seboj. Vendar je dobil le lahke poškodbe.

Samomor z vato. O samomorilskem kandidatu Weissu v Reimsu se je v zadnjem času v kratkih presledkih petkrat poročalo, da se je skušal umoriti. Pa strup, revolver, nož, voda, vrv — vse ni nič pomagalo. Sedaj se pa poroča, da si je strgal vato, ki so mu jo navezali po zadnji operaciji, jo vso požrl (600 gramov), nato se napil vode, in tako ga je vata, ki se je vsled vode raztegnila, zadušila.

Usodepolna šala. V Rabu je sedel brivski pomočnik Štefan Rasko v gostilni pri čaši vina. Naenkrat mu nekdo zakliče, da mu je mati umrla. Rasko, ki je mater nad vse ljubil, je kakor blazen bežal domov, a ni se upal približati k mrtvi materi, ampak je vzel revolver in se ustrelil.

Železniška nesreča. Pri Parkersdorfu blizu Dunaja je v nedeljo zvečer skočil s tira osebni vlak. 12 popotnikov je več ali manj ranjenih.

Krasna pšenična žetev na Rumunskem. Pšenična žetev na Rumunskem se je obnesla nad vse pričakovanje. Povprečni dohodek od 1 ha je navadno 14 do 15 hl, letos pa 28 hl. Celotna žetev znaša krog 45 milj. hl na 2 milj. ha, to je dvakrat več ko l. 1909. Prilичno tako velika žetev je bila le še leta 1906., ko se je našlo 40 milijonov hl.

Nezadovoljni kapucini. Iz Dunaja poročajo, da je provincijal kapucinskega reda razposlal okrožnico, v kateri poziva redovnike, naj se zopet poprimajo starih strogih redovnih pravil. Med redovniki je zaradi tega baje veliko razburjenje.

v Proces Haverda. Proces proti Haverdi, Vojthu in Janossyju, ki so umorili Haverdino mater, se bo vršil jeseni pred budimpeštansko poroto.

Najnovejša brzojavna in telefonična poročila.

NEZADOVOLJNOST MED GRŠKIMI REZERVISTI.

Atene, 22. julija. Med rezervisti, ki so bili po novem zakonu že drugič poklicani na vaje, vlada velika nezadovoljnost; zahtevajo, naj se jih sploh oprostijo službe ali pa se jim vsaj dovoli, da služijo v svojem domačem kraju.

UTIS KHUENOVEGA GOVORA.

Budimpešta, 22. julija. O Khuenovem govoru v adresni debati pravijo opozicijski listi, da je vseboval le prazne fraze, ki bi naj zakrile pomanjkanje programa; vladni listi pa so mnenja, da se je odlikoval po svoji treznosti in previdnosti.

STAVKA PREVAŽALCEV V SOLNOGRADU.

Solnograd, 22. julija. Danes je pričelo stavkati 140 prevažalcev različnega blaga.

POŽAR NA VLAKU.

Varšava, 22. julija. Na vlaku varšavsko-vilenske železnice je izbruhnil ogenj. Posrečilo se ga je vendar pravočasno ustaviti in popotnikom omogočiti izstop.

NOVICE IZ TURČIJE.

Carigrad, 22. julija. Med Carigradom in Rodopo se vrše veliki manevri, katerih se udeleči 40 tisoč mož od 2. in 3. kora.

Carigrad, 22. julija. Vojno ministerstvo priznava sedaj tudi uradno, da je odredilo pojačanje garnizij ob grški meji in druge vojne priprave.

Solun, 22. julija. Oblasti so razpisale na glavo bolgarskega častnika Aleksandrova, ki skuša zapeljati kmečko prebivalstvo k uporu, visoko nagrado. Zasledovali ga bodo tudi vojaki.

VELIKA EKSPLOZIJA.

Cagliari, 22. julija. Nocoj po noči je zletelo v zrak skladišče za smodnik, v katerem je imela neka milanska tovarna za razstreljiva shranjenih več meterskih stotov smodnika. Nesreče ni bilo druge nobene.

Tržne cene.

Dunaj, 21. julija. Borza za kmetijske pridelke. Navzlic višjim novojorškim poročilom je bilo razpoloženje danes mirno. Cene se niso mnogo spremenile; oves se je držal, koruza se je zopet za 5 vin pocenila.

Budimpešta, 21. julija. Žitna borza. Pšenica za oktober K 9'51, pšenica za april K 9'76, rž za oktober K 7'08, oves za oktober K 7'16, koruza za julij K 5'56, koruza za avgust K 5'52, koruza za maj K 5'58. Pšenice se zmerno ponuja in kupuje, tendenca trdna, promet 5 tisoč met, stotov, pšenica v efektivu in ostalo nespremenjeno. Termini so se držali. Vreme spremenljivo.

Trst, 21. julija. Sladkor. Centrifugal pilés prompt K 41'50 do K 42'50 za dobavo K 42'25 do K 43.50 Tendencia stalna.

Praga, 24. julija. Sladkor. Surovi sladkor prompt K 35—, nova kampanja K 26'40. Tendencia: trdna, vreme oblačno.

Budimpešta, 21. julija. Svinjski sejm. Ogrske stare težke 139—140, mlade težke 142—145, mlade srednje — — —, mlade lahke 142—145 v kilogram. Zaloga 40.285 komadov.

Budimpešta, 21. julija. Mast. Svinjska mast 154—, namizna slanina 138—.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“ v Ljubljani.

Sprejmejo se: knjigovodja 2, kontorista 2, korespondenti 3, potnika 2, skladiščnik 1, pomočnikov mešane stroke 7, pomočnikov železniške stroke 5, pomočniki manufakturne stroke 4, pomočnikov špecerijske stroke 6, pomočnik galanterijske stroke 1, blagajničarke 4, kontoristinji 2, prodajalk 6, učencev 14, učenki 2.

Službe iščejo: knjigovodja 2, kontoristov 6, poslovodja 2, potniki 3, skladiščnik 1, pomočnikov mešane stroke 23, pomočnikov železniške stroke 10, pomočnikov manufakturne stroke 10, pomočniki špecerijske stroke 4, pomočniki modne in galanterijske stroke 4, kontoristinji 8, blagajničark 10, prodajalk 15, učencev 6, učenki 4.

Posredovalnica posluje za delodajalce in člane društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Slikar in pleskar

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela, kakor slikanje sob, cerkev, crkoslikarstvo na steklo, les itd. — Priporoča se za mnogobrojna naročila. Svoji k svojim! — Svoji k svojim!

Sprejemem več dobrih pomočnikov v trajno delo.

Viktor Bevc, Celje

Učenca

poštenih starišev sprejme takoj

Josip Errath, trgovec v Mokronogu.
421 7-4

L. 1911

Ne odlagajte z naročili

na reklamne koledarje za l. 1911, ker so pozneje navadno vse najlepše številke razprodane. — Zahtevajte vzorce v Zvezni trgovini v Celju, katere Vam pošljemo franko proti franko vrnitvi.

L. 1911

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upoštevata in deluje dosledno v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemu vsili nehote prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potruditi v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta št. 3. — Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisknimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristroji je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Naročila izvršuje točno in solidno. — Cene nizke.

